

صبح صادق ندمت تا شب یلدا نرود

زمستان سپید، این پا و آن پا می‌کند تا جا پای پاییز رنگارنگ بگذارد و پرنیان برف بر صورت زمین بگستراند.

زمستان سپید، این پا و آن پا می‌کند تا جا پای پاییز رنگارنگ بگذارد و پرنیان برف بر صورت زمین بگستراند. از درآمدن این سپیدی و از درشدن آن سیاهی، درازنایی کمتر از یک دقیقه دارد اما بهانه مهرورزی است میان مردمان مهر آیین ایران. سبب دورهمی و همدلی است برای جمعیت خاطر مهربانان. شب توسل به مهر است برای دوستداران نور و روشنایی و از دورزمان باستان چنان ریشه‌دار و مانا میان مردمان این دیار، گرمی داشته شده است که ساکنان غرب و شرق عالم را مهرآیین کرده و شب انقلاب زمستانی را با انتظار میلاد مهر، شب شادمانی و شادگویی و شادخواری ساخته است.

پاینده باد این تماشای نور و بی‌گزند باد خاطر صاحب‌دلانی که در بدرقه پاییز، اسباب مهربانی می‌شوند و اصحاب همدلی و آرام باد روان سعیدی شیرین سخن از این وصف حالمان:

هر که مجموع نباشد به تماشا نرود

یار با یار سفرکرده به تنها نرود

باد آسایش گیتی نزند بر دل ریش

صبح صادق ندمت تا شب یلدا نرود